

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXV. évfolyam 5 szám

2025. május

SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT, NAGYMAMÁKAT!

Egy rendkívüli anya

Nemrég emlékeztünk Jézus halálára és feltámadására, mint hitünk legfőbb alapköveire.

Persze, Jézus földi életének voltak olyan kisebb jelentőségű eseményei, mellékszereplői, amelyek tanulságul szolgálnak, ill. akikre valamilyen szempontból példaként tekinthetünk. Ilyen szereplőnek gondolom Máriát, Jézus anyját. Személyét bizonyos tévtanítások ellensúlyozásaként mi protestáns leszármazottak meglehetősen óvatosan kezeljük; pedig rendkívüli példa lehet számunkra számos szempontból. Anyák napja apropóján most anyaságában szeretnék emlékezni rá.

Az anyaság vállalása általában véve sok lemondással, időnként szenvedéssel is jár. Mária esetében ehhez még hozzájött a szegény vállalása, sőt a megkövezés kockáztatása is. A szülés körülményei további terhet róttak rá, hiszen ha szegény körülmények között is éltek, de a megszületett otthon egyfajta nyugalmat biztosított volna. Ennek a minimális nyugalomnak a lehetősége is elveszett, amikor éppen a szülés idejének közelédtével fárasztó útra keltek. Ráadásul a népszámlálás miatti népvándorlás a szálláskeresést is megnehezítette. Végül egy istálló lett a szülő-

szobája. Ennek ellenére egyetlen panaszsztót sem jegyzett fel tőle az írás, de Mária hálaéneke (Lk 1:46-55) sok művészeti alkotást megihletett.

Távoli vidékről érkező gazdag mágusok és közelben legeltető szegény pásztorok tették náluk hódolatukat. Mária csendben figyelt, és szívébe rejtve elmélkedett a történeteken és a hallottakon.

Már Jézus templombéli bemutatásán megjelennek a Golgota árnyai, amikor Simeon ezt mondja Máriának: „...a te lelkedet is általhatja az éles tör; hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek.” (Lk 2:35) Képzeljük el, ha ma egy gyerek bemutatáson ilyen szavakat intézne a lelkipásztor az édesanyához! Máriának Jézus egész földi életén át szüksége volt arra a bizalomra, amit a fogantatás előtt mondott az angyalnak: „...történjék velem a te beszéded szerint.” Biztos vagyok benne, sok mindent nem értett, de bízott abban, hogy Isten tudja, mit, miért csinál.

Legközelebb a 12 éves Jézus anyjaként olvashatunk róla, amikor Józseffel együtt aggódva keresik a templomban visszamaradt fiúkat. Mária gyengéden számon is kéri őt, amiért így függetlenítette magát tőlük. Jézus válaszát ugyan egyikük sem érti, de Máriáról (újra) ezt jegyzi fel az írás: „Anyja mindezeket a

szavakat megőrizte szívében...” Nyitott szemmel és halló füllel állt gyermeke mellett.

Szemtanúja, sőt rejtett közreműködője fia első csodatételének ott Kánában. Azon túl, hogy jelzi a hiányt, fontosabb volt a szolgálkhoz intézett mondata: „Bármit mond nektek, tegyétek meg.” Ezzel tanúskodik a fiába vetett bizalmáról és a Fiúba vetett hitéről is.

Nem minden szituációban lehet egyértelműen szétválasztani Mária és fia, ill. Mária és a Fiú közötti kapcsolat jegyeit. Több vonatkozásban mindkét szint tanulsága jelentkezik. Milyen bátorító, ha az édesanya és általában a szülők érdeklődő figyelemmel és érzékeny szívvel kísérik gyermekük fejlődését. Nem az a legfontosabb, hogy mindig értsék, hanem az, hogy minden körülmények között elfogadást és bizalmat kapjon. Természetes, hogy másképp hiszünk Istenben, és másképp a gyermekünknek. Mindkét vonatkozásban ott van a bizalom, mégis érezzük a különbséget. Különleges kihívást jelenthetett Máriának ezt a kettőt egy személy irányába érezni.

A szülőknek általában is nehéz, de az édesanyáknak különösen az, amikor el kell engedni a felnőtté váló gyermeküket. Tudatosítani kell magunkban, hogy csak egy időre kaptuk őket. Mária és Jézus esetében ez a leválás különösen korán elkezdődött. Mária részben már Jézus születésekor tudatában lehetett annak, hogy bár ő hozta világra, nem ő rendelkezik vele. A 12 éves Jézus anyja aggódó kérdésére adott válasza direkter módon is tudatosítja, ki rendelkezik vele. Később, amikor már felnőtt rabbiként tanítja a sokaságot,

és anyja keresi őt testvéreivel, a szellemi kapcsolatokat teszi első helyre a földi rokonsági kapcsolatok rovására (Mt 12:46-50). Mit érezhetett ekkor Mária? „A fiam, vagy mégse?!”

Aztán érkeztek a legnehezebb napok is... Általánosságban is igaz, hogy az anyai szív egyrészt büszke gyermekére, ha az nagy dolgokra hívatott, ugyanakkor félti az elhívás kihívásaiból adódó veszélyektől. Ez Mária esetében még az átlagosnál is fokozottabb feszültséggel járhatott, amikor egyrészt tudta, hogy Jézus a világot jött megváltani, ugyanakkor végig kellett nézni annak teljes kálváriáját, beleértve az Istentől való időleges elszakítottágát, és testi halálát.

Bár a szíve szakadt bele, de hű maradt vállalásához: „...történjék velem a te beszéded szerint.”

Sólyom Attila

Hála édesanyáért!

Köszöntelek ma téged, kedves édesanyám:
Isten gazdag áldását kívánom reád!
Oly sok mindent köszönhetek neked,
Hisz életet adtál, és felneveltél engemet.

Gyermekként, fogtad kicsiny kezem,
Ha kellett, virrasztottál felettem.
Önzetlenül törődtél velem,
Áldozatot hoztál, hogy nekem jó legyen!

Éjt nappallá téve szerettél, dolgoztál,
E nagy munkába el sose fáradtál!
Köszönöm a jó légkört, mit biztosítottál,
S, hogy ez fönmaradjon, sokat fáradoztál.

Állhatatosan oktattál a jóra,
Kulcsoltad kezeimet imára.

Élmény volt a hangodon meghallani,
Amint felcsendültek a „hit hangjai”.

Jézust megismerni - te tanítottál,
Sokszor mondtad, hogy fönt a hazám!
Példát adtál, hogy kövessem Őt,
És hűségesen szeressem a Megmentőt!

Isten adjon neked erőt, egészséget,
Szüntelen óvja törékeny életed.
Békessége lakozzék benned teljesen!
Köszönöm édesanyámat - Uram, Istenem!

Kiss Frigyes

H Á L A A D Á S

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve,
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

Dsida Jenő

Micsoda kiváltság, amit az Isten zsidó népünk életében tesz, tartsanak ők bárhol is a Messiásba vetett hit útján.

Yurij, a harmincas éveiben járó fiatalember, egy szekuláris zsidó családban, ateistaként nevelkedett. Azért vette fel a kapcsolatot Tel-Avivban lévő irodánkkal, mert nem rég jutott hitre Jézusban. Rendelt egy héber Újszövetséget, és tudni akarta: mik legyenek a következő lépései. Misszionáriusunk, Annie fogadta Yurij hívását, és megdöbbenve hallotta, hogy Jézus háromszor megjelent neki álomban és látomásban, - miután aztán bűnbánattal térdre esett. Majd elkezdte olvasni a Tanakh-t (Ószövetség) és a Brit Chadashah-t (Újszövetség) online. Megnézett YouTube videókat különböző szolgálatoktól, köztük a miénkről is, ami arra készítette, hogy érdeklődjön... Annie kapcsolatot létesített számára egy, a lakóhelye közelében lévő gyülekezettel, de továbbra is figyelemmel kísérte őt és folytatta vele a Biblia tanulmányozását. A következő hónapokban Yurij hite felvirágozott abban a gyülekezetben, és nem sok idő múltán kérte, hogy megkeresztelkedessen (bemerítkezhessen). Annie nagyon örült, mikor meghívást kapott Yurij keresztségére, ami a Jordán folyóban történt. Annie ezt mondja: „Jurijt pontosan három hónappal azután keresztelték meg, hogy először kapcsolatba lépett velünk. Csodálatos időszak volt ez az Úrral. Világos volt, hogy Yurij valóban újjászületett a Messiásba vetett hit által. Halleluja! Még azt is

elmondta nekem, hogy egy nap utcai prédikátor szeretne lenni!” Yurij annyira megtelt étellel és az Úr örömeivel, hogy mindenki számára észrevehető a változás. Új hite iránti szenvedélye ragályos. Lelkesen megosztja az evangéliumot barátival és családtagjaival, és néhányan közülük szintén hívőkké lettek! Attól a perctől kezdve, hogy Yurij megkapta a Messiástól az örök élet ajándékát, mindenkinek tovább adja az evangéliumot, aki csak kész meghallgatni azt. Szervedéllyel beszél Jézusról családtagjainak, barátainak, ügyfeleinek és szomszédainak - valamint arról, milyen kinyilatkoztatás olvasható Óróla a zsidó Szentírásban. Yurij annyira megtelt étellel és az Úr örömeivel, hogy mindenki észrevehető változást lát rajta. Röviddel azután, hogy kapcsolatba lépett velünk, beszélt az evangéliumról néhány barátjának, köztük egy fiatal, világi izraelinek, Eitannak.* Eitan megdöbbsent a barátján tapasztalt változásokon, és érdekelte, amit Yurij mondott. Nem sok idő múltán Eitan is Messiás hívő lett. Ugyanazon a napon keresztelkedett meg, mint Yurij! Yurij sok hitetlen barátját és családtagját is meghívta a bemerítésére, ami megható esemény volt. Sokukat megérintette erőteljes bizonyágtétele, és ez kaput nyitott későbbi evangéliumi beszélgetések számára. Yurij átalakulása szüleire volt a legnagyobb hatással. Ők az ország másik felében élnek, de rendszeresen felhívja őket, hogy 'jelentkezzen' náluk. Minden beszélgetés során elmondta nekik az evangéliumot, és felolvasott a Szentírásból, hogy megmutassa nekik: Yeshua a megígért Messiás. Egyik nap édes-

anyja elmondta neki: ő is hisz abban, hogy Yeshua valóban a Messiás, és szükségét érzi, hogy megtérjen. Alig egy hónappal bemerítése után, Yurij imádságban vezette édesanyját, hogy bűnbánatot tartson, és befogadja szívébe Yeshuát! Yuri továbbra is beszél zsidó-ateista édesapjának az evangéliumról, és úgy érzékeli, hogy apja szíve lágyabb lett. Imádkoztatok érte, hogy Yurij apja is elfogadja a Messiás szeretetét! Közben Yurij szomszédóságát masszív rakéta támadás érte. Ennek következtében imaélete felvirágozott. Folyamatosan imádkozott a körülötte élők békéjéért és védelmet kért számukra - és ezekben a zűrzavaros pillanatokban megtapasztalta az Istentől kapott békességet. Ezt a békét egy másik barátja, Gil* is észrevette, aki azóta szintén elfogadta a Messiást Yurij bizonyágtétele nyomán. Gil már kétszer meglátogatta Yurij gyülekezetét. Dicsőség az Úrnak! Yurij valóban Istenért ég! Mióta hívő lett, vállalkozása gyorsan nő új ügyfelekkel és alkalmazottakkal. Így még többekkel oszthatja meg az evangéliumot, amire minden adódó lehetőséget kihasznál. Annie továbbra is tanítványozza Yurijt, és ámulattal figyeli, hogy mit tesz az Úr az életében. Yurij végzi az evangélizálást és vágya, hogy igazán megismerje Istent – minden nap. Kérlek imádkoztatok, hogy azok a magok, amelyeket elültetett barátai, családtagjai és a körülötte élők szívében, gyökeret eresszenek. Imádkoztatok azért is, hogy az Úr még több Yurijhoz hasonló zsidó hívőt támasszon, akik úgy érzik: tovább kell adniuk a Messiásról szóló jó hírt, bárhová is mennek.

*Neveket megváltoztattuk a magán-élet védelme érdekében.

Forrás: Jews for Jesus - Zsidók Jézusért 2025. Március

Közreadta Bukovszky Viola

Innen – onnan

A kis, piros teherautó

Barátom, Gayle négy éve élt együtt a rákkal, és az állapota egyre romlott. Egy közös barátunknak egyszer elmondta, hogy egyik gyerekkori vágya egy kis, piros teherautó. Sosem kapta meg, mert azt hitte, a születés napi kívánságot titokban kell tartani, különben nem teljesül. Egy alkalommal egy jégkrém árusító bolt kirakatában megláttam egy kis, piros teherautót, melyet meg lehetett nyerni. Ha az ember minden héten vásárolt az üzletben, kapott egy-egy sorsjegyet. Rengeteg jégkrém megettem, de nem nyertem. Végül összeszedtem bátorságomat, és megkérdeztem az elárúsítót, hogy megvásárolhatnám-e. Amikor bele kezdtem a történetembe, éreztem, hogy összeszorul a torkom, és sírás fojtogat. Valahogyan mégis sikerült elmagyaráznom, miért van szükségem a kocsira, majd megírtam egy csekket, és elvihettem magammal. Gayle másnap kapta meg, és nagyon boldog volt, hogy teljesült az álma. Egy nappal később levelet kaptam a következő szöveggel: Kedves Bonnie! Néha lehetőséget kapunk rá, hogy továbbadjuk a jószágot, amit másoktól kaptunk - kérdés nélkül. Hat hónap különbséggel mindkét szülőmet a rák miatt ve-

szítettem el. Mindkettőjüket gondosan ápoltam, de a barátaim nagylelkűsége nélkül keveset tehettem volna értük. Igazán sokat törődtek velem. Minden jót kívánok: Norma. A levelet a jégkrém árusító bolt tulajdonosa írta. A borítékban megtaláltam a beváltatlan csekkemet.

(Bonita L. Anicola után Husztáné Anni)

ÁLDÁS A SZÜLŐKRE

Van hely, hol minden kicsi széken
Nevetve ültem egykoron,
S tipegő léptem, gügyögésem
Mosolyt rajzolt az arcokon.

Van ház, ahova tartozom,
Más otthonba sohse térek,
Bármely családhoz, minden házba
Csak, mint idegen, úgy lépek.

Valakiket: a szüleimet
Eléggé meg nem áldhatom,
Valakiknek, ha százszor élek
Adósságom le nem róhatom.

(Szerző – ismeretlen)

A hamiskás mosoly

Begurítottuk az ötéves Maryt az agyröntgenre. Arra gondoltam, mit élhet át vajon. Agyvérzésen ment keresztül, ami a fél oldalát megbénította, agytumorról került be a kórházba és nemrégiben elveszítette az apját, anyját és az otthonát. Egyikünk sem tudta, milyen reakciót várhat Marytól. A legkisebb tiltakozás nélkül feküdt be a gépbe, és megkezdtek a vizsgálatot. Akkoriban a betegnek a vizsgálat alatt teljesen mozdulatlanul kellett feküdnie körülbelül öt percen át. Ez minden beteg számára nehéz

feladat volt - nem beszélve egy öt-éves gyerekről, aki ilyen sokat szenvedett. A fejét vizsgáltuk, így arcizmainak mindenféle mozgása, beleértve a beszédet is, torzító hatással volt. Az első felvételsorozat megkezdése után mintegy két perccel a video-monitoron észrevettük, hogy Mary szája mozog. Tompán a hangját is hallottuk. Leállítottuk a vizsgálatot és emlékeztettük Maryt, hogy nem szabad beszélnie.

Mosolygott, és megígérte, hogy nem beszél. Újra indítottuk a gépet. Megint láttuk az arcán a mozgást. és hallottuk a gyenge hangot. Nem lehetett kivenni, mit mond. Mindenki egy kissé türelmetlen lett, hiszen a zsúfolt napi programba soron kívül iktattuk be Mary vizsgálatát különösen súlyos állapotára való tekintettel. Visszamentünk hozzá, és kicsúsztatuk őt a gépből. Megint hamiskás mosollyal nézett ránk, és egy cseppet sem volt ideges. Az asszisztens talán egy kissé morcos hangon rászólt: - Mary, már megint beszéltél, és ez eltorzítja a képet. Mary továbbra is mosolyogva válaszolt: - Nem beszéltem. Énekeltem. Azt tetszett mondanivaló, beszélni nem szabad. Egymásra néztünk, és kicsit kényelmetlenül éreztük magunkat. - Mit énekeltél? - kérdezte egyikünk.

- Azt, hogy "Jézus szeret engem" jött az alig érthető válasz. - Mindig a "Jézus szeret engem"-et énekelem, amikor boldog vagyok. A szobában mindenkinek elállt a szava. Boldog? Hogy lehet ez a pici lány boldog? Az asszisztenssel ki kellett mennünk a szobából néhány percre, hogy összeszedjük magunkat, és ne kezdjük el sírni. Azóta mindig eszembe jut Mary, amikor feszültnék, boldogtalan-

nak, vagy elégedetlennek érzem magam életem valamely területével, és ez alázatra készítet, ugyanakkor erőt ad. Az ő példájából tanultam meg, hogy a boldogság csodálatos ajándék - mindenki ingyen kapja, aki hajlandó elfogadni.

(James C. Brown, orvos után közreadta Husztáné-Anni)

Ki lehetett az álarcos férfi?

Rossz kedvem volt a Bertha nevű hurrikán miatt. Napokon keresztül nyomott hangulatban voltam, hiába igyekezett mindenki, hogy felvidítsen. A galériám mennyezete több helyütt beázott, a padlón állt a víz, a vitrinek bepiszkolódtak, megszűnt a légkondicionálás, áram sem volt, ezen kívül több, mint száz művész telefonált, hogy megtudja, megsérültek-e az alkotásai. mindennek a tetejébe el kellett jutnom Jacksonville-be a szakadó esőben és a fojtogató hőségben, miközben a teherautómban sem működött a klímaberendezés. Nem örültem. Amint az észak-karolinai 24-es számú autópályán haladtam Jacksonville felé, teherautóm egyszer csak közölni kívánt velem valami fontosat... hogy ELFELEJTETÉL BENZINT VENNI! Életemben először fordult elő velem, hogy útközben fogyott ki a benzinem. Nem örültem. Az út szélére kormányoztam a kocsit, miközben szidtam a saját szellemi képességeim... no meg a Bertha nevű hurrikánról is volt véleményem. Motorzúgásra lettem figyelmes: öblös hangon pöfögő, zakatoló motorral egy hatalmas Harley Davidson állt meg mellettem. Kinyitottam az ajtót, és egyszeriben a hat-

vanas években találtam magam. A motoroszemellenzőjét, sisakját és testét festett, illetve tetovált kígyók díszítették. Jellegzetes Harley Davidson-öltözékben volt: farmerdzseki, farmernadrág és motoros csizma. Ruházatának minden lehetséges helyéről láncok csüngtek. A haja olyan hosszú volt, hogy kétrét hajtva kellett felkötnie a copfját, nehogy beakadjon a kerekbe. A Harley mint ha a Szelíd motorosok kellékei közül került volna ki – chopper kormány, hátul fekete, lila és zöld színekben pompázó csomagtartó, az üzemanyagtartályt pedig úgy festették ki, hogy világító, zöld szemű halálfejhez hasonlított. - Mi a baj? - kérdezte. A bukósisakja és a szemellenzője teljesen eltakarták az arcát.- Kifogyott a benzinem - suttogtam. - Minnyá' visszajövök – mondta, azzal elhajtott. Mintegy tizenöt perc múlva visszatért egy kanna benzinnel. Felajánlottam neki, hogy kifizetem, mire azt mondta: - Majd a benzinkút nál! Beindítottam a teherautót, ő pedig követett a két, vagy három mérföldnyire lévő benzinkútig (a szakadó esőben). Ott ismét felajánlottam, hogy kifizetem. Azt felelte: "Fizeszen a pasinak odabent. Minden oké? Igennel válaszoltam, mire még annyit mondott: "Viszlát!" és elszáguldott a 24-es autópályán Jacksonville irányába. Kibomlott haja úszott utána a szélben, a Harley zúgott, és felverte az esővizet az aszfaltról. Húsz dollárnyi benzint tankoltam, majd bementem az állomás épületbe, és harminc dollárt fizettem a benzinkutasnak. Azt mondta: - Csak négy dollárral tartozik. A másik fickó húszat fizetett, és azt üzeni,"add tovább, testvér." Sosem fogom elfelejteni an-

nak a kígyókkal és láncokkal felszerelt idegennek a kedvességét, aki a világító, zöld szemű Harlerján ült, és soha többé nem ítélek meg senkit a látszatról (bár ezt már sokszor megígértem magamnak). Sosem fogom megfejteni, ki lehetett az álarcos ember. Ami a húsz dollárt illeti... továbbadtam.

(Robert R. Thomas után Husztáné-Anni)

Gondolatok

- "Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket..." (Márk 10:14)
- A gyermekkor évei azok az esztendőök, amikor a szív a legérzékenyebb, azt aligha lehet valaha is onnan kipusztítani.(J.F.Oberlin)
- Köszönöm, hogy elviseltem az elviselhetetlent. Hogy valamit teremtetél a semmiből. Hogy üres zsebekből is képes voltál adni. Hogy szerettél bennünket, mikor nem volt bennünk semmi szeretetre méltó...(Pam Brown)
- Minden gyermek arról szóló üzenet, hogy Isten nem mondott még le az emberiségről.(Rabin-anath Tagore)
- Isten bőséges áldást ad a gyermekek javáért fáradozóknak.(Don Bosco)
- Úgy élj, hogy mikor Isten rád néz, örüljön, hogy ilyen gyermeke is van! (Dr.Imre Ernő)

Gyerekszáj

- Apu, kérsz még egy szelet tortát? - Nem, kisfiam, elég volt. - Akkor most te kérdezz! - Jaj, de lassan öltözöl, édes fiam. Igyekezz már! Vagy talán én húzzam fel a cipődet?

- Marcinak altatót dúdol a mamája a hálószobában, mire a gyerek megszólal:- énekelsz tovább, vagy hagysz aludni?

Gyülekezetünk betegei

Husza Tiborné	Soltész László
Janó Pál és neje	Stubnya Tiborné
Juhász Gyuláné	Szikszai Lajosné
Kiss Emil	Szlepákné Kiss Tamara
Kovács Lászlóné	Veress Sándor és neje
Lőrincz-Szlepák Otília	Vékony Józsefné
Németh Györgyné	Vida Sándorné
Puskás Zoltán és neje	

"Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!" (Zsoltárok 27:14.)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományaitokat elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank
Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma:11708001-20052126-

*

Június 8.

Pünkösd, Bemerítési Istentisztelet

*

Moss át egészen! Tahi, 2025. május 16-18. Kisifis hétvége.

*

Gyülekezeti hétvége:

Balatonszárszó, 2025. május 23-25

*

Nyári gyermektáborok:

Angol tábor (József u.12) júl. 7-11
Gyerektábor Karád, júl.21-26

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

utána énekóra